

“Καλή Σαρακοστή”

/ [Γνώμες](#)

Γράφει ο Αρχιμ. Ειρηναίος Λαφτσής

Στην πρώτη Εκκλησία ο κεντρικός στόχος της Σαρακοστής ήταν η διδασκαλία περί του χριστιανισμού και της εν Χριστώ ζωής προς τους κατηχουμένους, δηλαδή τους ανθρώπους που προετοιμάζονταν να γίνουν χριστιανοί δια του ιερού βαπτίσματος στη διάρκεια της αναστάσιμης Θείας Λειτουργίας.

Σήμερα βέβαια υπάρχει ο νηπιοβαπτισμός και ο θεσμός της κατήχησης έχει ατονίσει στην Ορθόδοξη Εκκλησία πλην των περιοχών που αναπτύσσονται ιεραποστολικές αποστολές. Όμως, αν και είμαστε βαπτισμένοι, δυστυχώς χάνουμε και προδίδουμε αυτό ακριβώς που λάβαμε κατά την βάπτιση μας, την χάρη και το έλεος του Αγίου Πνεύματος. «Το Πάσχα, λοιπόν, για μας είναι η επιστροφή στο Βάπτισμά μας και η Σαρακοστή είναι η προετοιμασία μας γι' αυτήν την επιστροφή» (A.Schmemmann).

Η Αγία Τεσσαρακοστή είναι το πέρασμά μας από την αμαρτωλότητα, στη νέα εν Χριστώ ζωή. Είναι η απελευθέρωση μας από την σκλαβιά της αμαρτίας. Είναι η στιγμή που στεκόμαστε με όλη μας την γύμνια μπροστά στον Χριστό και συνειδητοποιούμε ότι ανήκουμε σ' Αυτόν, θέλουμε δεν θέλουμε, επειδή είναι ο

Πατέρας μας και ο Δημιουργός μας.

Είναι η ευκαιρία που δίνει η Εκκλησία στον καθένα μας να γονατίσει μπροστά Του και να του πει: «Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι. Ταχὺ ἐπάκουσόν μου πρόσχες τῇ ψυχῇ μου καὶ λύτρωσαι αὐτήν». (Μ. Προκείμενο Κατανυκτικοῦ Εσπερινού). Όταν το κάνω αυτό τότε θα καταλάβω ὅτι ὁ Θεός θα με βοηθήσει μόνο όταν μετανοήσω ἢ καλύτερα, όταν μετανοήσω θα καταλάβω την αγάπη του Θεού. Η μετάνοιά μου είναι το απελπισμένο ἀπὸ μέρους μου κάλεσμα για θεία βοήθεια στη ζωή μου.

Όλα τα γεγονότα που μνημονεύουμε μέσα στην Αγία Τεσσαρακοστή αναφέρονται στην παρακοή, την μετάνοια, την συγγνώμη, την ταπείνωση και ἔχουν στόχο τη σωτηρία μας μέσα ἀπὸ το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας το οποίο τον τελευταίο χρόνο, λόγω της πανδημίας και για την αγάπη των ἀδελφών μας, στερηθήκαμε. Κάθε φορά που κοινωνούμε γινόμαστε ἓνα με τον Χριστό. Γι' αὐτό και γεννά αγωνία για τον πιστό. Ὁ καθένας μέσα του αναρωτιέται για την πνευματική του καθαρότητα.

Είναι ἡ ώρα του προσωπικοῦ μου Γολγοθά, ὅπου ὁ εαυτός μου ματώνει και παλεύει να σπογγίσει την πληγή του με τις γάζες της μετάνοιας και της προσευχῆς. Αὐτήν την μετάνοια και την προσευχή και μέσα ἀπὸ αὐτά την καθαρότητα της ψυχῆς μου, ποθῶ να επιτύχω με τον προσωπικό μου αγώνα την Μεγάλη Σαρακοστή. Όλα ἐκεῖ με οδηγούν· οἱ Κατανυκτικοὶ Εσπερινοί, τὸ Μεγάλο Απόδειπνο, οἱ Προηγιασμένες Θείες Λειτουργίες, οἱ Χαιρετισμοὶ και τέλος ἡ μοναδική Μεγάλη Εβδομάδα.

Μετάνοια στην αρχαία ελληνική σημαίνει: ἀλλάζω νου, σκέψη και οδηγούμαι σε νέα, σῶφρονα πορεία στην ζωή μου. Η καρδιά μου στρέφεται αποφασιστικά σαν τὸ ηλιοτρόπιο στον ἥλιο. Τον ἥλιο της δικαιοσύνης, της αγάπης. Την Πηγή της αληθινῆς ζωῆς. Μετάνοια, λοιπόν, σημαίνει καθαρίζω τὸ μυαλό και την καρδιά μου με νηστεία και προσευχή και ἔτσι θα οδηγηθῶ στο δικό μου πέρασμα, στη δική μου διάβαση που, αν την περάσω, θα συναντήσω τον Χριστό. Τον Χριστό, ὅπως εἶπαμε, τον συναντούμε στην Θεία Λειτουργία και τον κάνω δικό μου με την μετάληψη των Τιμίων Δώρων. Αὐτό μας λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Η Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἔχει ὡς κύριο σκοπὸ να μας προετοιμάσει να κοινωνούμε με την κατὰ τὸ δυνατόν καθαρὴ καρδιά. Όλα αὐτά τα σπουδαία και ανεπανάληπτα πράγματα για την ζωή μου αποτελοῦν την πραγματική προτεραιότητά μου. Ὅμως, δεν μπορούμε να τα πετύχουμε μέσα σε μια μέρα ἢ σε μια νύχτα.

Γι' αὐτό μας δίνεται ἡ ευκαιρία για επτά εβδομάδες πνευματικοῦ αγώνα στο στάδιο της Αγίας Τεσσαρακοστῆς, τὸ οποίο ἀνοίγει για να ξαναβρῶ τὸ πραγματικό

νόημα της ζωής μου μέσα στα Μυστήρια της Θείας Ευχαριστίας και της Μετανοίας. Έτσι θα κατανοήσω την αναξιοτήτά μου και θα αφήσω το Μυστήριο της Μετανοίας να θεραπεύσει τη ζωή μου και να με οδηγήσει στον Χριστό και στην ανάστασή μου.